

вати на попит і формувати думку споживачів, що в результаті створить всі умови для забезпечення бажаного комерційного результату [3, 109].

Проблеми вдосконалення цінової політики в загальному вигляді пов'язані з вирішенням протиріч інтересів продавців і покупців через взаємовигідний компроміс. Від того наскільки своєчасно і грамотно реалізуються стратегічні і тактичні установки цінної політики, залежить якість подальшого розвитку підприємства.

Джерела та література

1. Баліцька В. Доходи та рентабельність діяльності підприємств України: макроекономічна оцінка. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2016. № 9. С. 62–63.
2. Корінев В. Л. Аналіз ціноутворюючих чинників. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. № 10. С. 101–107.
3. Маркетинг: навч. посіб./А. М. Танасійчук, І. І. Поліщук, О. Є. Громова та ін. Вінниця: ТОВ «Мерк'юрі-Поділля», 2019. 292 с.

Вишневецька М. – к. т. н., доц.;
Крамаренко А. – к. е. н., доц.
Національна металургійна академія
України, м. Дніпро, Україна

Характеристика якостей ефективного менеджера в умовах сучасних бізнес реалій

На даний час, у теорії та практиці управління немає чітко визначених вимог до менеджера, тобто якостей, необхідних для керівника організації або її підрозділу.

Так, наприклад, Фредерік Тейлор – основоположник менеджменту та наукової організації праці – визначав якості ідеального керівника таким чином: розум, освіта, спеціальні та технічні знання, фізична сила і спритність, такт, рішучість, чесність, розсудливість і здоровий глузд, високий рівень загальної культури. Спеціаліст з питань управління Рамкі Херальд з Німеччини вважав, що основними якостями менеджера мають бути здатність до безпосереднього керівництва, прагнення до порядку, пунктуальність, добре здоров'я, манера триматися та одягатися. Колишній президент компанії «Дженерал моторс» Альфред Слоун вважав найважливішою якістю керівника ефективне використання людських ресурсів (уміння використовувати не тільки знання, але й творчу енергію, емоції працівників, мистецтво спілкування з людьми).

В останні десятиліття швидкі темпи науково-технічного прогресу та жорсткі умови конкурентної боротьби між суб'єктами ринку стали вимагати нових підходів до якостей керівних кадрів. Так на перше місце серед вимог вийшла здатність керівника до володіння та управління технічними, технологічними та соціальними змінами, а також здатність передбачати і здійснювати нововведення, оновлювати асортимент продукції, шукати нові перспективні ринки збуту, володіти системним підходом.

Динамічний розвиток сучасного бізнес середовища продовжує висувати нові вимоги до керівників усіх ланок та сфер діяльності. Бути менеджером, а особливо успішним та ефективним – велика відповідальність та щоденна праця, перш за все, в площині самоменеджменту.

Тож розглянемо більш змістовно основні характеристики сучасного ефективного менеджера, які передбачають поєднання професійних, особистих та ділових якостей:

– вміння ефективно керувати підлеглими, адже саме на менеджері лежить ключова відповідальність за кінцевий результат праці команди;

– високі комунікативні здібності, які забезпечують чітку та ефективну взаємодію з командою підлеглих та великою кількістю людей у своїй організації, по-перше, та поза її межами – з

державними органами, науковими колами, навчальними центрами, громадськими та міжнародними організаціями, по-друге;

– управлінський досвід – без цієї складової важко стати ефективним менеджером. У початківців в цій сфері професійної діяльності є можливість отримати певний досвід керівництва, приймаючи участь у волонтерській діяльності (некомерційних проектах), що нині надзвичайно поширене явище у суспільстві;

– високий рівень освіти – ця характеристика є обов'язковим доповненням до попередньої складової. В якості ключових напрямків тут можна виділити такі: управління персоналом, менеджмент, управління проектами, підприємницька діяльність. Широта поглядів, ерудиція, глибоке знання як своєї так і суміжних сфер діяльності – є запорукою досягнення значних результатів на шляху опанування мистецтва керування;

– впевненість, проте не зухвалість, адже менеджер впевнений у власних силах, досвіді та управлінських рішеннях, надихає команду та визиває відчуття поваги колективу;

– володіння мистецтвом тайм-менеджменту – дозволяє більш раціонально використовувати власний час та формувати пріоритети у виконанні справ, а отже досягати підвищення ефективності та продуктивності праці;

– майстерність делегування частини завдань підлеглим – дозволяє розумно використовувати власний час менеджера і, при цьому, сприяє професійному вдосконаленню підлеглих. Ця характеристика тісно пов'язана з комунікативними здібностями особистості, наявністю взаємної довіри, а також з мотивацією, впливом і лідерством, оскільки керівник має «змусити» підлеглих ефективно виконувати доручені їм завдання.

Безумовно, представлений перелік якостей, притаманних сучасному ефективному менеджеру, не є вичерпним, та може буди доповнений, наприклад, такими складовими, як: цілеспрямованість, ініціативність, прагнення до постійного самовдосконалення, уміння швидко вибрати головне і концентруватися на ньому, оперативність у вирішенні проблем, здатність передбачати та ефективно здійснювати нововведення, уміння згуртовувати колектив, формувати ефективні робочі групи та забезпечувати їх діяльність усім необхідним, майстерність навчати і розвивати підлеглих, ставити і раціонально розподіляти між виконавцями завдання, спонукати підлеглих до праці, координувати і контролювати виконання завдань тощо.

Слід також зауважити, що вимоги до менеджерів стосовно розглянутих якостей не є однаковими на різних рівнях управління. На нижчих, наприклад, більше цінується рішучість, комунікабельність, а на вищих на перше місце висувається вміння стратегічного мислення, здібність встановлювати нові та чіткі цілі, здатність до інновацій тощо.

Вікторова В. – студентка

Науковий керівник: к. е. н., доц.
І. Агеєва
Таврійський державний
агротехнологічний університет
імені Д. Моторного
м. Мелітополь, Україна

Значення організаційної культури у формуванні конкурентних переваг підприємства

Організація як об'єднання людей для досягнення цілей, безумовно, є складною економічною структурою, яка виконує цілий ряд виробничих та управлінських функцій. Основою життєвого потенціалу такої структури є її «душа» – організаційна культура.